

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 28. februar 2018 af Wenger SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 23. januar 2018 i sag T-869/16 — Wenger mod EUIPO

(Sag C-162/18 P)

(2018/C 311/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Wenger SA (ved Rechtsanwältin A. Sulovsky)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og Swissgear Sàrl

Domstolen (Syvende Afdeling) har ved kendelse af 5. juli 2018 fastslået, at det er uforholdende at træffe afgørelse i den foreliggende appelsag.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 24. april 2018 — KrakVet Marek Batko sp. k. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sag C-276/18)

(2018/C 311/03)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KrakVet Marek Batko sp. k.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal formålene med Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (herefter »momsdirektivet«), navnlig kravene om forebyggelse af kompetencekonflikter mellem medlemsstaterne og dobbelt påligning af afgift, som er omhandlet i 17. og 62. betragtning til hertil, og Rådets forordning (EU) nr. 904/2010⁽²⁾, navnlig femte, syvende og ottende betragtning hertil samt artikel 28-30, fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats nationale skattemyndigheds praksis, som — idet den foretager en kvalificering af en transaktion, der både afviger fra en anden medlemsstats nationale skattemyndigheds retlige fortolkning af den samme transaktion og de samme faktiske omstændigheder, og fra en bindende forhåndsbesked fra sidstnævnte om grundlaget for denne fortolkning, samt fra sidstnævnte myndigheds konklusion på en gennemført afgiftskontrol, der bekræfter både fortolkningen og den bindende forhåndsbesked — giver anledning til dobbelt påligning af afgift af den afgiftspligtige person?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares således, at denne praksis ikke er uforenelig med EU-retten, kan en medlemsstats skattemyndighed da, henset til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og EU-retten, ensidigt bestemme, at der foreligger en afgiftspligt, uden at tage hensyn til, at en anden medlemsstats skattemyndighed ved flere lejligheder — først på den afgiftspligtige persons anmodning og derefter i sine afgørelser på baggrund af en kontrol — allerede har bekræftet, at nævnte afgiftspligtige persons handlinger er lovlige?

Eller skal begge medlemsstaters skattemyndigheder samarbejde og nå til en aftale af hensyn til princippet om afgiftsneutralitet og forebyggelse af dobbelt påligning af afgift, således at den afgiftspligtige person kun skal betale [moms] i ét af disse lande?

- 3) Såfremt det følger af svaret på det andet spørgsmål, at en medlemsstats skattemyndighed ensidigt kan ændre den afgiftsmæssige kvalificering, skal da [momsdirektivets] bestemmelser fortolkes således, at den anden medlemsstats skattemyndighed er forpligtet til at tilbagebetale den afgift, som den har fastsat i forbindelse med en bindende forhåndsbesked, og som er blevet betalt i forbindelse med en periode, der blev afsluttet med en kontrol, til den afgiftspligtige person, således at dette sikrer både forebyggelsen af dobbelt påligning af afgift og princippet om afgiftsneutralitet?
- 4) Hvordan skal udtrykket i momsdirektivets artikel 33, stk. 1, første punktum, hvorefter transporten forestås »af leverandøren eller for hans regning«, fortolkes? Omfatter dette udtryk tilfælde, hvor den afgiftspligtige person på en platform for onlinekøb i sin egenskab af sælger giver mulighed for, at køberen indgår en aftale med en logistikvirksomhed, som sælgeren samarbejder med i forbindelse med forskellige salgstransaktioner, når køberen desuden frit kan vælge en anden transportør end den foreslåede, og køberen og transportøren indgår fragtaftalen uden indblanding fra sælgerens side?

Er det med henblik på fortolkningen — især henset til retssikkerhedsprincippet — relevant, at medlemsstaterne fra 2021 skal ændre den lovgivning, der gennemfører den nævnte bestemmelse i [momsdirektivet], således at nævnte direktivs artikel 33, stk. 1, også skal finde anvendelse i forbindelse med et indirekte samarbejde om valg af transportør?

- 5) Skal EU-retten, nærmere betegnet momsdirektivet, fortolkes således, at nedenstående omstændigheder samlet set eller enkeltvis er relevante for undersøgelsen af, hvorvidt der mellem de selvstændige virksomheder, der forestår levering, forsendelse eller transport af den afgiftspligtige persons varer, er blevet stiftet retsforhold, som for at omgå [momsdirektivets] artikel 33 og herved misbruge rettigheder sigter mod at udnytte den omstændighed, at momsen er lavere i den anden medlemsstat:

5.1) Den logistikvirksomhed, som forestår transporten, er forbundet med den afgiftspligtige person og leverer andre tjenesteydelser, som ikke vedrører transport, til denne.

- 5.2) Samtidig kan kunden når som helst fravælge den mulighed, som den afgiftspligtige person har foreslået, dvs. at bestille transporten hos den logistikvirksomhed, som den afgiftspligtige person har en kontraktmæssig forbindelse til, og i stedet bestille transporten hos en anden transportør eller hente varerne personligt?

⁽¹⁾ EUT 2006 L 347, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7.10.2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 16. maj 2018 — Tesco-Global Áruházak Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sag C-323/18)

(2018/C 311/04)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tesco-Global Áruházak Zrt.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er den omstændighed, at en afgiftspligtig person, som udøver detailhandel fra forretninger, hvis aktionærer er udlændinge, og driver flere forretninger som et enkelt forretningsdrivende selskab, underkastes en særavgift, hvis satser er stærkt progressive, og nævnte afgiftspligtige person faktisk hører under det højeste afgiftstrin, mens det i praksis viser sig, at afgiftspligtige personer med nationale aktionærer, der driver franchisevirksomhed under samme mærke — idet hver forretning typisk er et særskilt forretningsdrivende selskab — er fritaget for denne afgift eller hører under et af de lave afgiftstrin, hvorfor den afgift, som betales af selskaber med udenlandske aktionærer, og den samlede andel af afgiftsmæssige indtægter vedrørende disse reelt er væsentligt højere end fra afgiftspligtige personer med nationale aktionærer, forenelig med EUF-traktatens bestemmelser om princippet om forbud mod forskelsbehandling (artikel 18 TEUF og 26 TEUF), princippet om etableringsfriheden (artikel 49 TEUF), ligebehandlingsprincippet (artikel 54 TEUF), princippet om lighed hvad angår indehavelse af kapitalandele i selskaber som omhandlet i artikel 54 TEUF (artikel 55 TEUF), princippet om den frie udveksling af tjenesteydelser (artikel 56 TEUF), princippet om kapitalens frie bevægelighed (artikel 63 TEUF og 65 TEUF) og princippet om lighed hvad angår afgiftspåleggelse i forhold til virksomheder (artikel 110 TEUF)?
- 2) Er den omstændighed, at en afgiftspligtig person, som udøver detailhandel fra forretninger og driver flere forretninger som et enkelt forretningsdrivende selskab, underkastes en særavgift, hvis satser er stærkt progressive, og nævnte afgiftspligtige person faktisk hører under det højeste afgiftstrin, mens det i praksis viser sig, at afgiftspligtige personer med nationale aktionærer, der konkurrerer direkte med den førstnævnte afgiftspligtige person og driver franchisevirksomhed under samme mærke — idet hver forretning typisk er et særskilt forretningsdrivende selskab — er fritaget for denne afgift eller hører under et af de lave afgiftstrin, hvorfor den afgift, som betales af selskaber med udenlandske aktionærer, og den samlede andel af afgiftsmæssige indtægter vedrørende disse reelt er væsentligt højere end fra afgiftspligtige personer med nationale aktionærer, forenelig med EUF-traktatens bestemmelser om forbud mod statsstøtte (artikel 107, stk. 1, TEUF)?